

654. Az éjszakai sötétség

Vad Péter Zsigmond

1. Az éj-sza-ka-i sötét-ség, Té-vely-gő, rút esz-te-len-ség Tá-voz-zék, mert már üd-vös-ség Ra-gyog, mint na-pi fé-nyes-ség.

2. Múlják homálya elménknek, Kétkedése szívünknek, Az igaz hitnek világa Ragyogjon, mint meggyúlt fáklya.
3. Téged mert, Krisztus, ismerünk, Néked mi hitből könyörgünk, Szent igéd lakozzék bennünk, És legyen nekünk vezérünk.
4. Ne nézd vétünk sokaságát, Bukásaink undokságát, Fürdőjével szent vérednek Moss meg, hogy éljünk Istennek.
5. Dicsőség légyen Atyának, És tenéked, ő Fiának, A mi egy Vigasztalónknak, A dicső Szentháromságnak.